

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ

Τὰ χρυσὰ τὰ ὀρολόγια, ποῦνε ἀκριβοπληρωμένα
 Τὴ ἀκούραστα δουλεύουν! Νὰ λοιπὸν διαφορά!
 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τὸν περισσώτερον παρὰ
 Σταματοῦν στὴν πρώτη ὥρα καὶ καιρῶνται ἕλο ἓνα!...

Καλὲ τί ντροπαλὸς καὶ εὐγενής!
Ποῦ δὲν εἶνε ἄλλος σὰν κι' αὐτὸν καναῖς.
Στὴν ὄρα αὐτὴ, ποῦ ὁ καθένας γδύνεται,
'Απ' τὴν ντροπὴ σὰν παπαροῦνα γίνεται.
Κι' ἀντὶ στῆς δυὸ μου ἀγκαλιῆς νὰ πέσῃ τῆς ἀφράτης,
Φοβᾶται μὴ ντραπῶ κι' ἐγώ, καὶ μοῦ γυρᾶ τῆς πλάτης!

ΧΗΡΟΠΡΑΞΙΑ

— Καὶ τώρα ποῦ ἀπέθανε ὁ σύζυγός μου, τί σκεπτεσθε νὰ κάμετε;
— 'Απλοῦστατα. Νὰ σὰς χηραγωγῆσω...

(Διὰ τοὺς κ. κ. Σεμνοτύφους d' après nature).

'Εκείνος.— Κάτι πάτε μοναχὴ ματ μαζὲλ στὴν ἐξοχὴ
'Εὰν θέλετε μοντέλο...
'Εκείνη.— Μερσί, ὄχι δὲν σὰς θέλω
'Εχω τόσον προχωρήσει!
Ζωγραφίζω... ἀπ' τῆ φύσι!

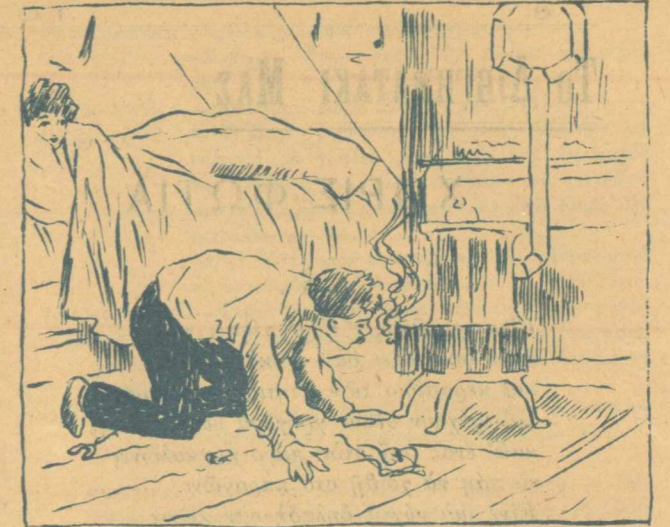
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

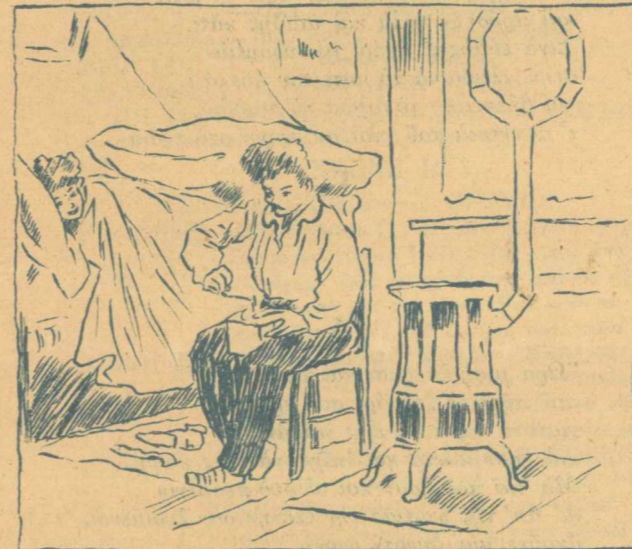
Κάθε ματιὰ σου φωτιᾶς μοῦ βάζει
Καὶ ἡ καρδιά μου γλυκοσπαράζει
Καρτὴ—καρτὴ
Φέρε τὸ φραϊτό σου τὸ κεφάλι
Σκύψε ν' ἀκούσῃς τί θὰ σοῦ φάλλῃ
Στ' αὐτὴ κι' αὐτὴ!!!...

1) Εἶνε πρωὶ. 'Εξύπνησε ὁ Νίκος, κ' ἡ 'Ελένη ἀκόμα στὰ σκεπάσματα τοῦ κρεββατιοῦ τῆς χωμένη, κρυφοκνιτᾷ τὸν ἄντρα τῆς κι' κάνει πῶς κοιμάται κι' τὸν καλὸ τῆς ποῦ θαρρῆ πρωὶ πρωὶ θυμᾶται.

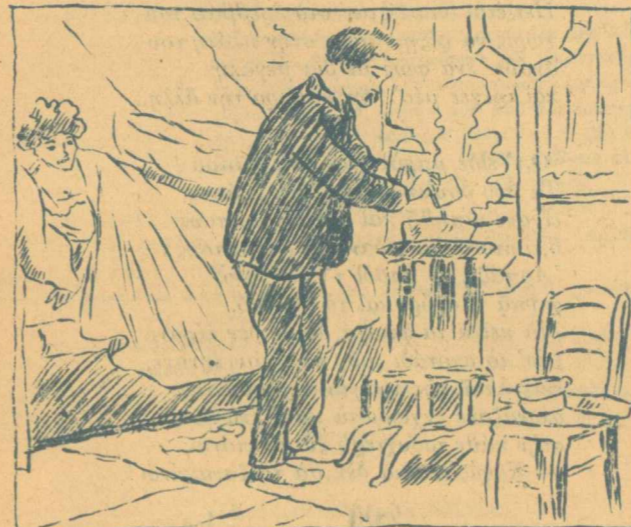
2) 'Ο Νίκος νὰ τὴν ἀγαπᾷ, ὁ δυστυχῆς δὲν πάθει σηκώνεται πρωὶ πρωὶ, τὴ σόμια τῆς ἀνάβει κι' τὴν ἀφίρει πάντοτε στὸ στρώμα νὰ καθίση, μὴν τίχη κι' σηραχωθῆ καὶ τοῦ κρονολογήση.

3) 'Εκοψε καὶ καφέ λοιπὸν μονάχος μὲ τὸ χέρι του μὴν τίχη καὶ τοῦ κουρασθῆ τὸ λατρευμένο ταῖρι του, μὰ κείν' ἡ ἀφιλότιμη κι' ἡ θεοσκοτωμένη τὸν 'Αλλο ν συλλογίζεται, δπου τὸν περιμένει.

4) Καὶ τέλος φεύγει ὁ φτωχὸς νὰ πῆ στὴ δουλειὰ του ἐντοῦτοις συλλογίζεται πῶς ἔμειν' ἡ κυρὰ του χωρὴ ψωμί γιὰ βοῦτημα. 'Α, ἦταν πρόματι ἄδικο! καὶ μὰ φραντζόλα γαλλικὴ τῆ; παίρνει ἐπ' τὸ ψωμάδικο.

5) Μέσα στὴν ὄρα τὸ λοιπὸν ποῦ ἡ κυρὰ 'Ελένη γδύνῃ εἰς τὸ κρεββίτι τῆς τὸν 'Αλλον περιμένει νὰ σοῦ ὁ Νίκος ἔρχεται, ποῦ εἶχε ἀναχωρήσῃ κι' πᾶνει ζυμωσᾷ τὸν καφέ μονάχος νὰ τῆς ψῆσῃ.

6) —Γιατὶ λοιπὸν ἐγύρισε; τοῦ λέει φουρμισμένη.
—Μήπως δὲν θέλεις βοῦτημα γιὰ τὸν καφέ, 'Ελένη;
Τότε κ' ἐκείνη ἀπαντᾷ μὲ λόγια μασσημένα:
—Ναί, ἦθελα τὸ βούτημα... μὰ ὄχι ἀπὸ σένα!

ΑΠΟ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

— Τί μεγάλη χωριατιά και τί ά γ έ ν ε ι α
του κυρίου αυτού Σιδηροδρομιάδη
Δέν προσκάλεσε κι' εμένα στα εγκαίνια
Και εμώς ήτανε μαζί μου χθές το βράδυ,
Γαι στην άκρην τόν έρώτησα του κήπου:
— Μή τί δύναιεν τό τραίνον σας περίπου
τό σ τ ε ν δ ν περνά συνήθως... του Εύριπου;
Και μοῦ εἶπε: Μή δυνάμεις... ενός ίππου!

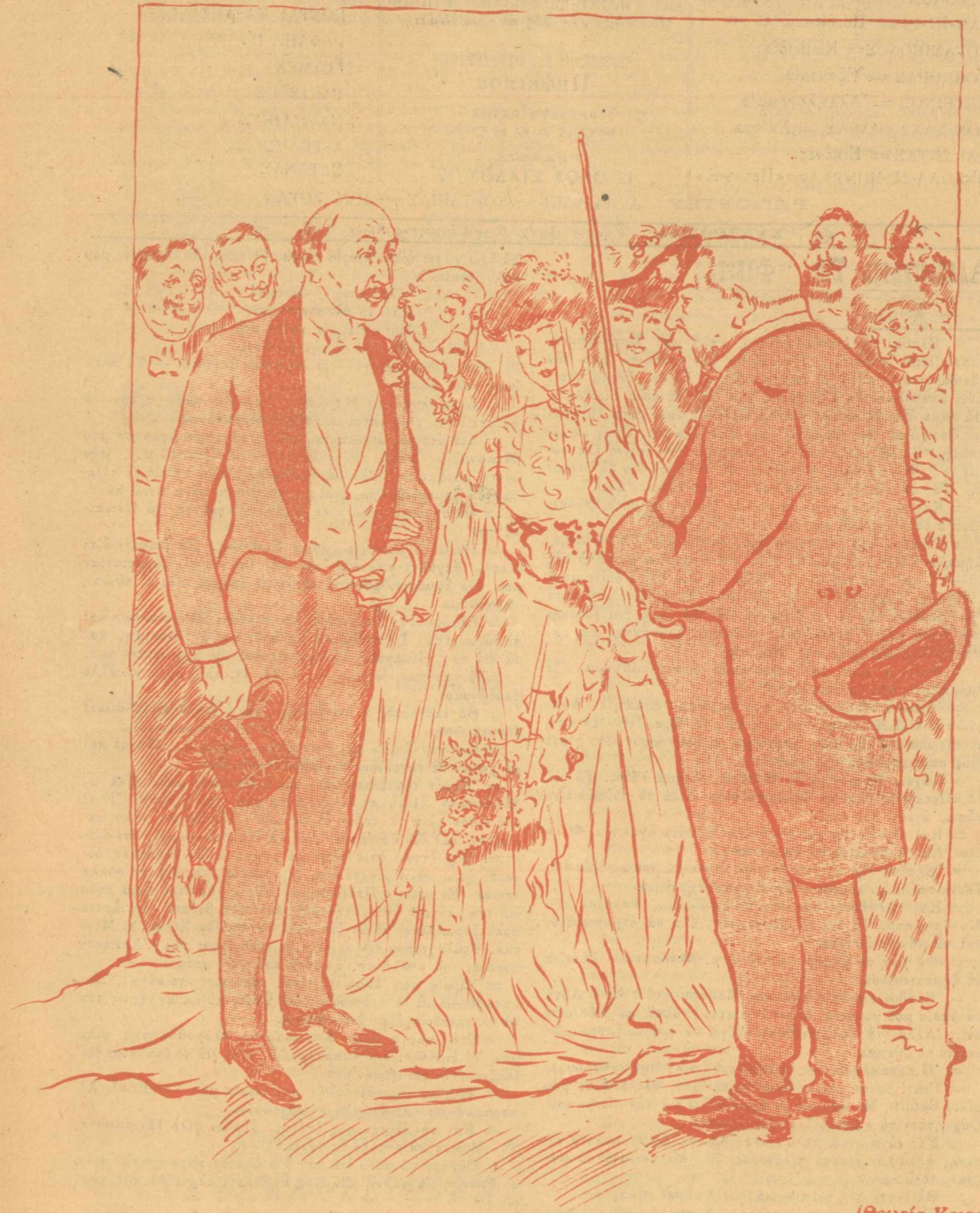
— Δοκίμην ἔ σιδηροδρομιάδης;
— Ο Σιδηροδρομιάδης μου, σὰς εἰδοποιῶ ὅτι θὰ κόβῃ...

(Ἀπό τὴν προχθεσινὴν συνδρίασιν τῆς Βουλῆς).

Δέν μ' ἐκάλεσαν κι' ἐμένω
Στα εγκαίνια νὰ πάω,
Γιατί ἴσως φοβηθήκαν
Κι' ἐκεῖ πέρα μήπως ... φάω.
Μὰ τοὺς γέλασα τοὺς βάρκες
Και ἔπῃγα και ἐκεῖ
Μὲ καπέλλο και βρακί.

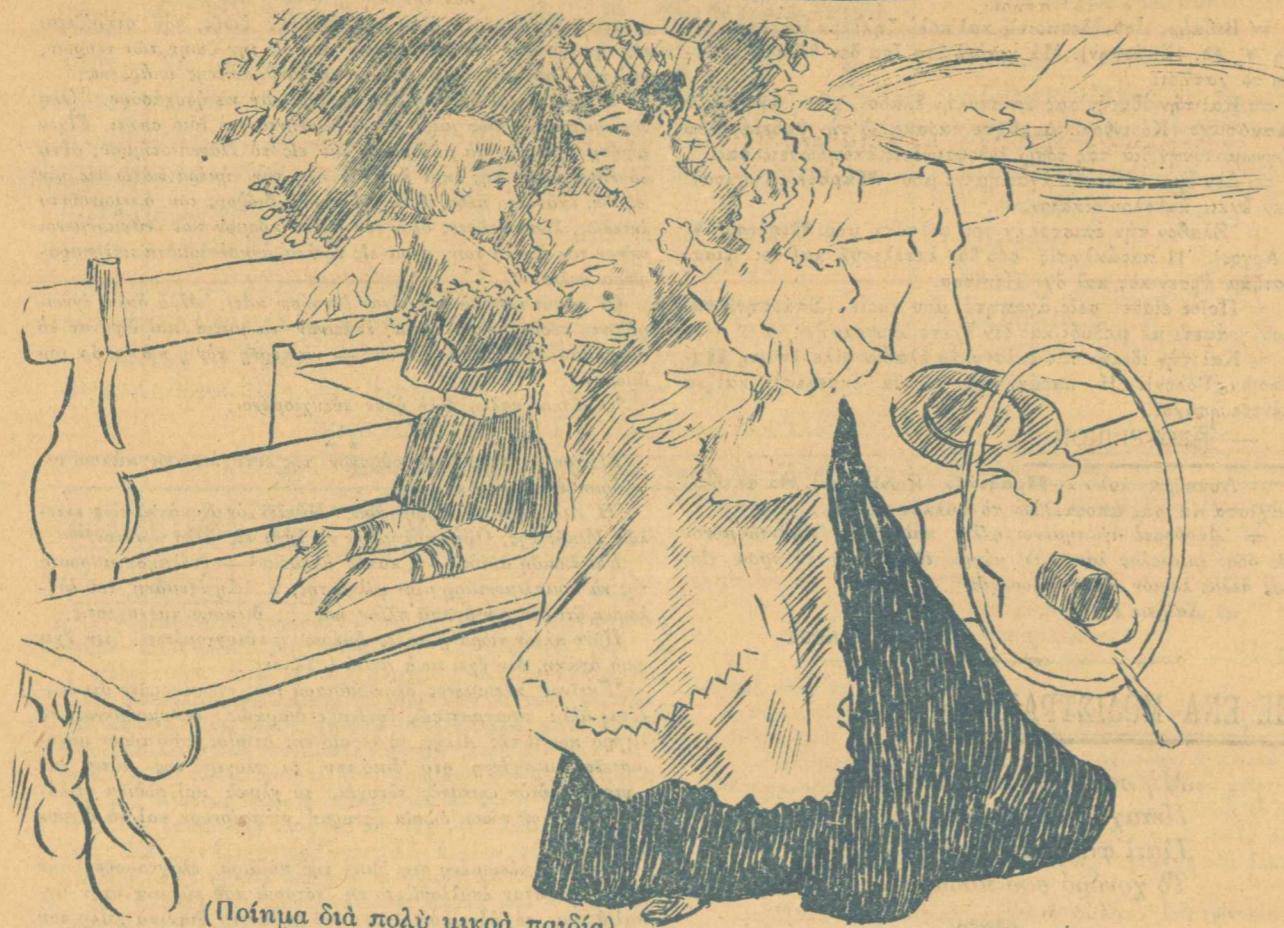
ΜΑΡΤΙΑΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

(Θεωρία Κουμπάρου)

— Ἀκουσε ἀγαπητὲ κουμπάρε. Μὴ λάβῃς ποτὲ ὄψιν σου και διὰ τὴν γυναῖκά σου τὴν
μητέραν: «ὅπου δέν πέφτει λόγος, πέφτει, ράβδος». Διότι ἀμα ἀρχίσῃ νὰ πέφτῃ ... ἡ ράβδος
σου, θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ... μ ε σ ο λ α β ῆ σ ω ἐγώ...

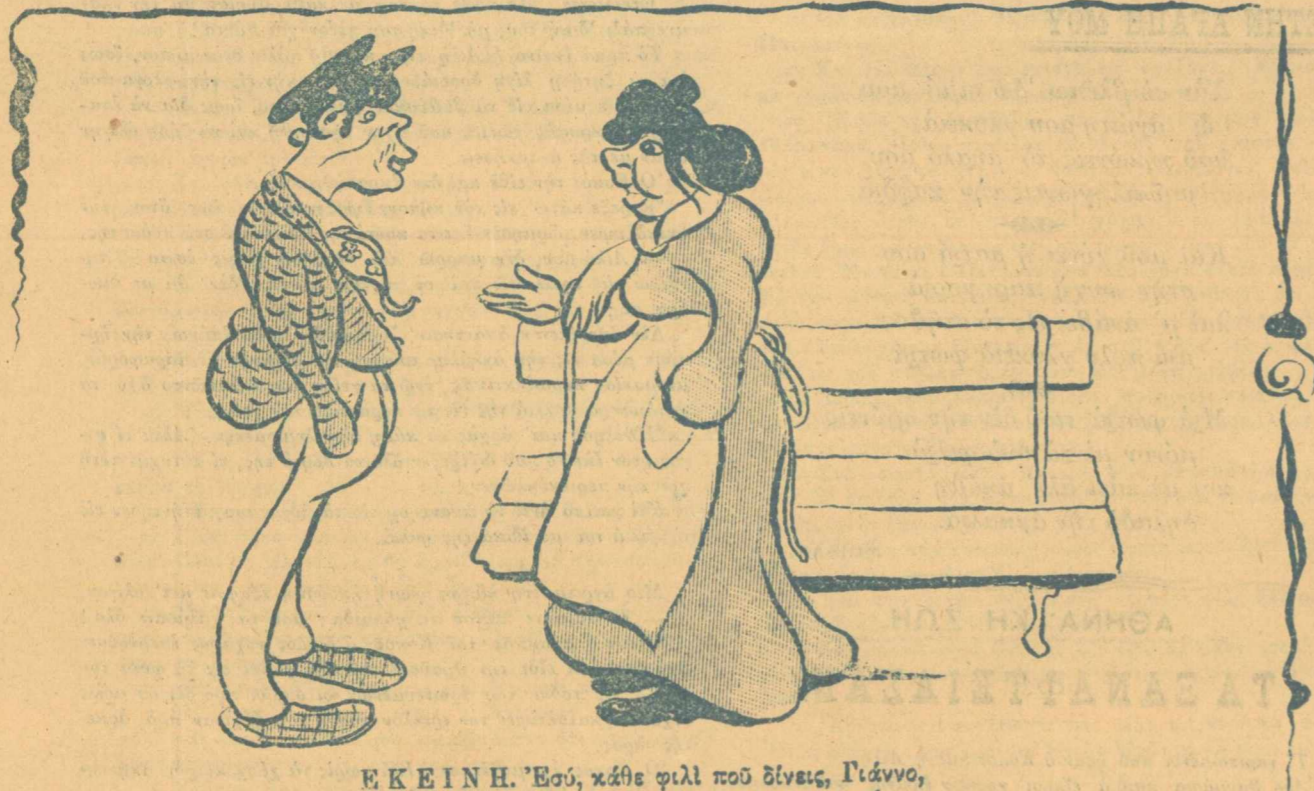

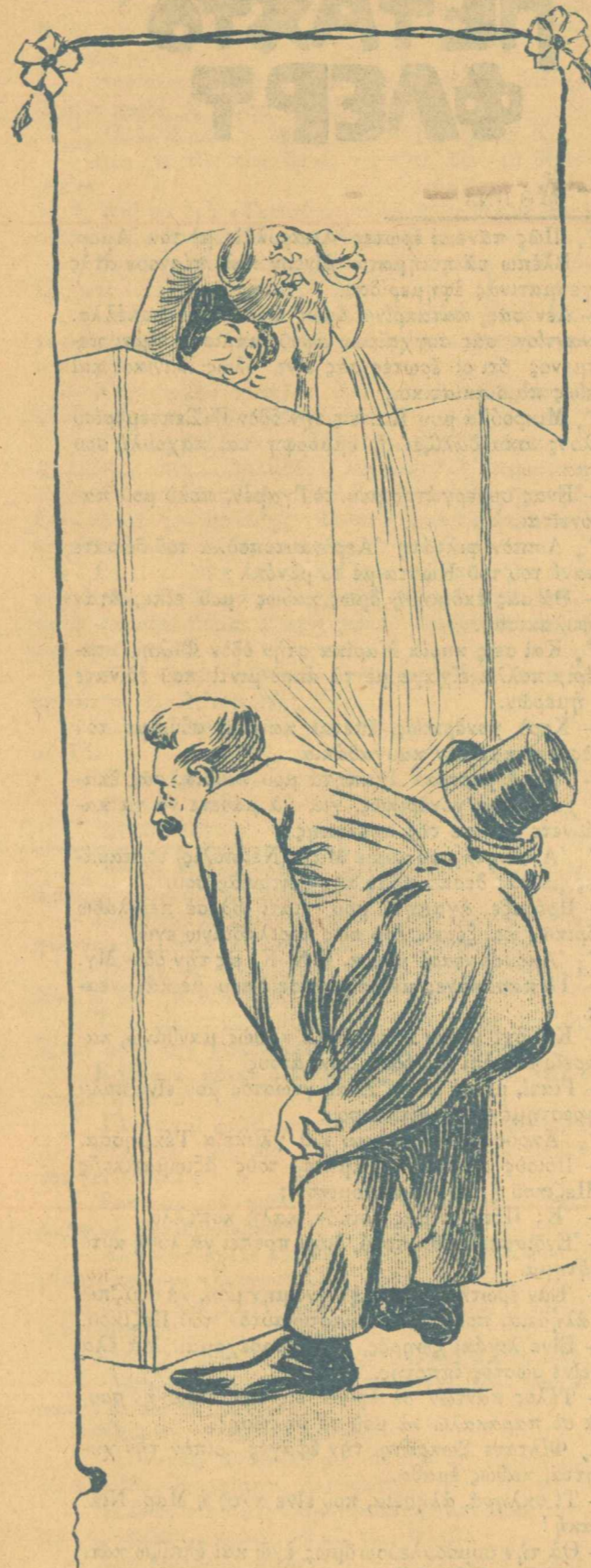
(Ποίημα διὰ πολὺν μικρὰ παιδία)

Ὁ Τοτός.— Παρανάνα! ἂν μακρύνω
 Θὰ στὸ 'πῶ, μὴ μὲ μαλώσης!
 Μοῦ τὸ δίνεις πάλι ἐκεῖνο;
 Παρανάνα.— Ὅχι περᾶ. Σὰν μεγαλώσης!...

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

ΕΚΕΙΝΗ. Ἐσύ, κάθε φιλι ποὺ δίνεις, Γιάννο,
 καὶ στὸ πληρώνω μὲ τὸ παραπάνω.
 ΕΚΕΙΝΟΣ.— Καλήτερα, πουλάκι μου ἀφράτο,
 νὰ τὸ πληρώνης μὲ τὸ ... κ α ρ ᾶ κ ᾶ τ ω!

(Ἀπὸ τὰ ρεζιλιόκια τοῦ Ἑπουργικοῦ
 Ἑπαλλάλου κ. Δ. Κ.)
 — Ἐζήτησε νὰ ἴδῃ, ἐκεῖ κρυμμένη
 Τὴ κάνει ἡ γλυκεῖά του ἐρωμένη ...
 Μὰ 'κεῖνη γιὰ νὰ τὸν βάλῃ, στὴν οὐσία
 Ἐπῆρε ἓνα κανάτι μὲ νερὸ
 Καὶ τοῦκαμε στὸ κλάκ ... ψυχρολουσία ...

Μπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτη της
 Τὰ κάλλη της κυττάζει
 Καὶ βλέπει ὅτι: μὲ ὄφρι
 Τοῦ Παραδείσου μοιάζει
 Καὶ λέει: — Ποῦς τὰ κάλλη μου
 Αὐτὰ θὲ νὰ χορτάσῃ
 Χωρὶς νὰ ... ἀποστάσῃ; ...

Πρόλογος της πράξεως...

1931